

Pécsi Ítéltábla
Pf.V.20.782/2012/7. szám

A Pécsi Ítéltábla a dr. Banka Margit pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Kékes Ferenc jogtanácsos által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Kálmán Kinga jogtanácsos által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2012. október 9. napján kelt 21.P.20.565/2012/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes pártfogó ügyvédjének díja 100%-ban a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az 1948. szeptember 8. napján született felperes az S. Megyei Nyugdíjbiztosító Igazgatóságtól kérte a szolgálati idejének megállapítását. Az S. Megyei Nyugdíjbiztosító Igazgatóság a 2005. augusztus 2. napján kelt 13-05763/2005/0009. számú határozatával megállapította, hogy a felperesnek a nyugdíjjogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati ideje 39 év 306 nap. Megállapította azt is, hogy a felperes 13 év 306 napot dolgozott olyan munkakörben, amely korkedvezményre jogosítja, az öregségi nyugdíjra jogosító korhatárhoz képest ezért 2 év korkedvezményre jogosult. A határozat indokolása tartalmazta, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár a betöltött 62. életév, azonban legfeljebb a 60. életév betöltésétől előrehozott öregségi nyugdíj jár a férfinak, ha legalább 38 év szolgálati időt szerzett.

A határozat birtokában a felperes kérte az S. Megyei Munkaügyi Központ B. Kirendeltségét, hogy részére nyugdíj előtti munkanélküli segélyt folyósítsanak, mert az öregségi nyugdíjkorhatárt öt éven belül, 2008. szeptember 8. napján éri el. Az S. Megyei Munkaügyi Központ B. Kirendeltsége az alperes részére megfelelő munkahelyet biztosítani nem tudott, ezért a 2005. szeptember 30. napján kelt

10988-04/05. számú határozatával megállapította, hogy a felperes 2005. szeptember 13. napjától nyugdíj előtti munkanélküli segélyre jogosult, annak összege az öregségi nyugdíj mindenkor legkisebb összegének 80%-a, amely 2005. évben 19.760 forint/hó volt. A határozat indokolása szerint a nyugdíj előtti munkanélküli segély megállapításának jogszabályi feltételei a felperes tekintetében fennálltak és rögzítette, hogy az öregségi nyugdíjra jogosító életkor megállapításakor a nyugdíjbiztosítási igazgatóság által igazolt korkedvezményre jogosító életkort is figyelembe vették.

A felperes részére a D.-d. Regionális Munkaügyi Központ B. Kirendeltsége két alkalommal adott ki adatközlő lapot, 2007. november 14-én és 2008. március 17-én, amelyben a munkanélküli ellátás megszűnésének várható időpontjaként 2008. szeptember 8-át tüntette fel.

A felperes 2008. szeptember 8-án kérte a nyugdíj előtti munkanélküli segély megszüntetését. A D.-d. Regionális Munkaügyi Központ B. Kirendeltsége a 2008. szeptember 8. napján kelt 6752-1/08. számú határozatával a kérelemnek megfelelően a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítását 2008. szeptember 8. napjától megszüntette.

A felperes 2008. szeptember 9-én kereste fel a D.-d. Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságot, ahol előrehozott öregségi nyugdíj iránti kérelmet terjesztett elő, az ellátás megállapításának kezdő időpontjaként 2008. szeptember 8. napját jelölte meg. A D.-d. Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2008. szeptember 29. napján kelt 13-07208/2008/0004. számú határozatával a felperes részére 2008. szeptember 8. napjától öregségi nyugdíjat állapított meg, amelynek havi összege a megállapításkor 78.325 forint volt.

Amennyiben a felperes ez irányú kérelmet terjesztett volna elő az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatóságnál, a 39 év 306 nap szolgálati idő és a 2 év korkedvezmény figyelembevételével már 2006. szeptember 8-tól előrehozott öregségi nyugdíjban részesülhetett volna. A 2006. szeptember 8-tól 2008. szeptember 7. napjáig terjedő időre a felperes 1.752.783 forint nyugellátást kaphatott volna, ezzel szemben nyugdíj előtti munkanélküli segély címén nettó 478.725 forintot vett kézhez.

A felperes módosított keresetében 1.294.558 forint és annak 2006. szeptember 1-től a kifizetésig napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését kártérítés címén. Keresetének indokaként előadta, hogy a nyugdíj előtti munkanélküli segély iránti kérelem előterjesztésekor és azt követően is több alkalommal téves tájékoztatást kapott az alperesek jogelődjétől arra nézve, hogy jogosult-e öregségi nyugdíjra. Amennyiben a jogelődötől megfelelő tájékoztatásban részesült volna, úgy 2006. szeptember 8-tól előterjesztheti az öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét, amely alapján a segélyhez képest lényegesen magasabb összegű ellátásban részesült volna.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték arra hivatkozva, hogy jogellenes magatartást nem tanúsítottak, a felperest kérelmének megfelelő ellátásban részesítették és eljárásuk során tájékoztatták a felperest arról is, hogy a nyugdíjjal kapcsolatos konkrét információkat a nyugdíjbiztosító igazgatóságtól kell kérnie, így nem adtak téves tájékoztatást a felperesnek.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek személyenként 10.000-10.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget. Megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének díja 100%-ban a felperes terhére esik.

Az elsőfokú bíróság döntését azzal indokolta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az alperesek jogelődje megfelelő tájékoztatással látta el a felperest arról, hogy a nyugdíjával kapcsolatban a nyugdíjbiztosítási igazgatóságot kell megkeresnie, azt pedig, hogy az ezt követő négy év során a felperes téves tájékoztatást kapott volna az alperesek jogelődjétől, a felperes nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság vizsgálta azt is, hogy az S. Megyei Munkaügyi Központ B. Kirendeltsége részéről történt-e jogértelmezési, jogalkalmazási tévedés. Megállapította, hogy a felperes az S. Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 13-05763/2005/0009. számú határozatából értesült arról, hogy 39 év és 306 nap szolgálati időt szerzett és 2 év karkedvezményre jogosult. A felperes már ebből a határozatból értesült arról, hogy 2006. szeptember 8-tól előrehozott öregségi nyugdíjat, míg 2008. szeptember 8. napjától öregségi nyugdíjat igényelhet a 2 év karkedvezményre figyelemmel. A felperes által a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítása iránt előterjesztett kérelem elbírálásához az alperesek jogelődjének az 1991. évi IV. törvény 30.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a felperesre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt kellett vizsgálnia. A felperesre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár idejét az S. Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság szolgálati időt megállapító határozata alapján a 2 év karkedvezmény figyelembevételével az alperesek jogelődje helyesen állapította meg 2008. szeptember 8. napjában. Erre tekintettel az alperesek jogelődje nem tévedett, amikor az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének időpontjaként 2008. szeptember 8. napját jelölte meg, részéről téves jogalkalmazás sem történt.

Jogellenes magatartás - és így a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése feltételeinek - hiányában az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, utalva arra, hogy a felperes azért nem részesült a nyugdíj előtti munkanélküli segélynél magasabb összegű előrehozott öregségi nyugdíjban, mert a szolgálati időt megállapító nyugdíjbiztosítási határozat tartalma ellenére az abban leírtakat félreértelmezve, kérelmét két év késedelemmel terjesztette elő.

A végzés ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Változatlanul arra hivatkozott, hogy az alperesek jogelődjének munkavállalója a nyugdíjbiztosítási igazgatóság határozat alapján tévesen jelölte meg a munkanélküli járandósága lejártának idejét, figyelmen kívül hagyta a szolgálati idő után felperest megillető 2 év előrehozott öregségi

nyugdíjjogosultságon felül járó további 2 év karkedvezményt. Az alperesek jogelődje munkavállalójának téves tájékoztatása kimerítette a jogellenes magatartást, ezért az alperesek a Ptk.349.§ (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti kártérítési felelősség szabályai szerint a felperes kárának megtérítéséért helytállni tartoznak.

Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemi döntését is. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokaival egyetért, az ítéletet helyes indokai alapján a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolást kiegészíti azzal, hogy az I. rendű alperessel szemben az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra tekintettel azért is alaptalan volt a felperes keresete, mert az I. rendű alperes nem minősül a D.-d. Regionális Munkaügyi Központ jogutódjának.

2007. január 1-jével létrejöttek a megyei munkaügyi központok integrációja révén a regionális munkaügyi központok, így a D.-d. Regionális Munkaügyi Központ is, a Baranya, Somogy, Tolna Megyei Munkaügyi Központok jogutódlással megvalósult integrációja révén.

A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatról szóló 315/2010.(XII.27.) Kormányrendelet (R.) alapján 2011. január 1-jével jöttek létre a megyei kormányhivatalok, amelyekbe a regionális munkaügyi központok integrálódtak.

A R. 2011. szeptember 30-ig hatályos rendelkezései szerint

5. § (1) A munkaügyi központ

a) kizárólag megyei szervezetből, vagy

b) megyei (fővárosi) szervezetből és kirendeltségekből áll.

(2) Az e rendelet 1. mellékletében meghatározott kiemelt hatáskörrel és illetékességgel rendelkező munkaügyi központok (továbbiakban: kiemelt hatáskörrel és illetékességgel rendelkező munkaügyi központok) megyei (fővárosi) szervezettel és kirendeltségekkel rendelkeznek. A kiemelt hatáskörrel és illetékességgel rendelkező munkaügyi központok irányítása alá tartozik az illetékességi területükön lévő valamennyi kirendeltség. Ettől eltérően a kizárólag megyei szervezetből álló munkaügyi központok irányítása alá nem tartoznak kirendeltségek.

A R. 1. számú mellékletének 2. pontja szerint kiemelt hatáskörrel rendelkező munkaügyi központ volt a I.rendű alperes Munkaügyi Központja (P.) is, amelynek illetékességi területe Baranya, Somogy és Tolna megyére terjedt ki.

A R.-t módosította a 196/2011.(IX.29.) Kormányrendelet 2011. október 1-jei hatállyal. A R. 2011. október 1-től hatályos rendelkezései szerint:

5. § (1) A munkaügyi központ megyei (fővárosi) szervezetből és kirendeltségekből áll.

(2) Az e rendelet szerinti munkaügyi központok megyei (fővárosi) szervezettel és kirendeltségekkel rendelkeznek. A megyei (fővárosi) munkaügyi központok irányítása alá tartozik az illetékességi területükön lévő valamennyi kirendeltség.

14. § (1) A 2011. október 1-je előtt működött kiemelt hatáskörrel és illetékességgel rendelkező munkaügyi központ központi szervezeti egysége által ellátott feladatok tekintetében általános és egyetemes jogutód az - az e rendelet szerinti hatáskörrel és illetékességgel rendelkező - munkaügyi központ, amelynek hatáskörébe az adott feladat ellátása tartozik.

(2) A 2011. október 1-je előtt működött kiemelt hatáskörrel és illetékességgel rendelkező munkaügyi központ kirendeltségének általános és egyetemes jogutóda az - az e rendelet szerinti hatáskörrel és illetékességgel rendelkező - munkaügyi központ, amely munkaügyi központ szervezetének a kirendeltség e rendelet szerint a részét képezi.

A R. 1. számú mellékletének 1. pontja szerint megyei munkaügyi központ egyebek mellett a II.rendű alperes Munkaügyi Központja K. székhellyel.

A fentiek alapján a D.-d. Regionális Munkaügyi Központ jogutódja a perbeli esetben a II. rendű alperes, mert e perbeli nyudíj előtti munkanélküli segély folyósítására jelenleg az S. Megyei Kormányhivatal rendelkezik hatáskörrel.

A felperes illetékre kiterjedő személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A sikertelen fellebbezésre tekintettel a Pp.87.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének díja viselésére 100%-ban a felperes terhére esik.

Egyéb megtérítendő költség a másodfokú eljárásban nem merült fel, arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Pécs, 2013. március 21.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró

